

Doğu`da Nursî ağırlığı

Cumhuriyet gazetesinde sekiz gün boyunca (4-11 Haziran 2008) yayınlanan "Hedefteki Diyarbakır" başlıklı yazı dizisinin sonlarında, ağırlıklı olarak Said Nursî ve Doğu`daki talebeleri konusu üzerinde duruldu.

Diziyi yayına hazırlayan Mehmet Faraç`ın tesbitlerine göre, AKP ile DTP`nin tabanında, bu konuda ciddi bir çekişme yaşanmış. Dahası, zaten var olan bu çekişme, yaklaşan mahallî seçimler sebebiyle daha da kızışarak alevlenmeye doğru gidiyormuş... Dizi yazıda aktarılan tesbitlere göre, yaşanan gelişmelerin seyrini şu şekilde özetlemek mümkün:

- 1) PKK güç kaybettiğinde dine ve dindarlara sarılıyor. Bu faaliyetini de daha çok DTP bünyesi içinde yürütmeye çalışıyor.
- 2) DTP, laikçi görünmekle birlikte, kendi tabanını AKP`ye kaptırmamak için "dinci vurgulamalar"a esnek bakıyor.
- 3) Tabanda ciddi bir faaliyet içine giren Gülen Cemaati, seçmenin oyunu DTP`den AKP`ye transfer etmeye çalışıyor.
- 4) Bu cemaatte geçmişte daha milliyetçi bir söylem vardı. Şimdi ise, Said Nursî`nin bu bölgeye özgü yaklaşımlarını öne çıkarmaya başladılar. Diyarbakır başta olmak üzere tüm bölgede Türk-İslâm sentezci yapıdan Said Nursî eksenli çizgiye geldi. Bu da, taban kaybına uğrayan PKK ve DTP`lileri kızdırıyor.

Bu tesbitler, halen Diyarbakır`da politikayla uğraşan çeşitli partilerin temsilcileriyle yapılan görüşmelere dayandırılıyor.

Bu tesbitlerin doğruları ne ölçüde yansıttığı ayrı bir tartışma konusu. Ancak, tartışma götürmez bir hakikat var ki, o da şudur: Herkesin istifadesine açık olan Said Nursî`nin fikir ve dâvâsı, dünyada hiçbir siyasete ve kâinatta hiçbir maddiyâta âlet edilemez ve tâbi kılınmaz.

Her kim ki, Üstad Bediüzzaman`ın Kur`ân`a dayanan Risâle-i Nur orijinli fikriyatını siyasî ve dünyevî menfaatlere âlet etmeye çalışırsa, hiç şüphesiz yanlış yapıyor ve zarar veriyor demektir.

Bu yanlış ve zarar verme hadisesi, bilerek olduğu gibi, bilmeyerek de olabilir. Biz niyetleri sorgulamıyor ve kimseyi de itham etmiyoruz. Sadece, ciddi bir hataya ve neticesi büyük vebâli mucip bir yanlışta dikkat çekmekle yetiniyoruz.

Siyasî faaliyetler, bâki değil, fâni uğraşlardır. İçinde dünyevî her türlü menfaat hesapları bulunabilir. Makam mevki hırsı, şöhret hırsı, içine girenlerin başını döndürebilir, onları yanlıştan yanlışta sevk edebilir.

Doğu`da olsun, Batı`da olsun, her nerede ve her kim olursa olsun, herkesin istifadesine medar kudsî hakikatlerin mecmuası olan Risâle-i Nur ise, mülevves hale gelebilen bir siyasî bataklığın çok çok uzağında, dışında ve bâlâsındadır.

İşte, böylesine bâkî hakikatleri ihtivâ eden bir ulvî dâvâyı götürüp fanî ve süflî işlere âlet etmeye çalışmak, elbetteki

vebâlli ve son derece sakıncalı bir iştir.

Biz, kendimizi böylesi bir uyarıda bulunmakla mecbur ve mükellef hissediyoruz: Dolayısıyla, kim siyasetini neyin üzerine bina ederse etsin; yeter ki, bütün beşeriyete hizmet eden Said Nursî`yi, Nur Risâlelerini ve Nur Talebelerini basit, hasis ve değişken siyasetlerine âlet etmesin ve bunları malzeme olarak kullanmaya kalkışmasın.